

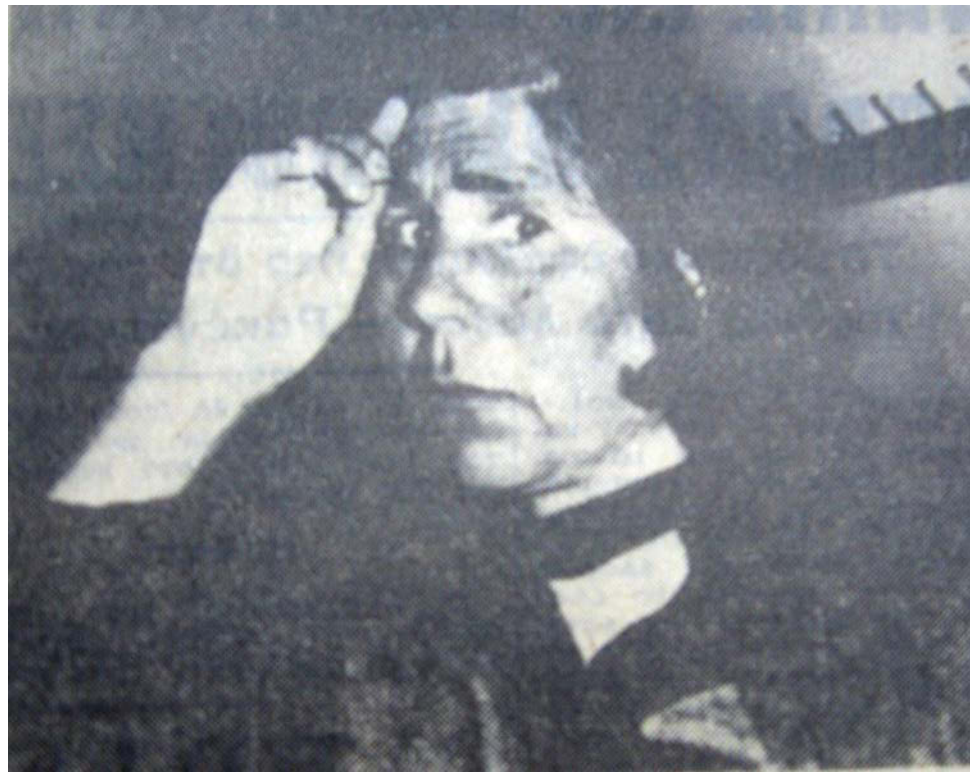
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΔΗΜΗΤΡΕΑ:

Δηλητηρίασε με παραθείο μάνα, αδελφό, θεία κι ένα πεντάχρονο αγοράκι κι αποπειράθηκε να θανατώσει κι ένα τετράχρονο κοριτσάκι

Καταδικάστηκε τετράκις σε θάνατο κι εκτελέστηκε

Οι αλλεπάλληλοι θάνατοι που σημειώνονταν στο χωριό ήταν κάτι το πρωτοφανές, προβληματίζοντας τους αρμόδιους, καθώς και τους κατοίκους των γύρω περιοχών, που το συζητούσαν καθημερινά, χωρίς κανείς να μπορεί να διανοηθεί τι κρυβόταν από πίσω. Εντελώς τυχαία, ο πρόεδρος της κοινότητας και ο αγροφύλακας ανακάλυψαν την αιτία θανάτου των συγχωριανών τους, ρίχνοντας φως στη μυστηριώδη υπόθεση, που στη συνέχεια εξιχνιάστηκε πλήρως από τη Χωροφυλακή Καρδαμύλης: οι θάνατοι είχαν προέλθει από παραθείο (οργανοφωσφορικός εστέρας, της ομάδας παραθείου) που χρησιμοποιούσε για να ξεκάνει συγχωριανούς κάθε ηλικίας μια σαρανταδυάχρονη διαβολεμένη νοικοκυρά που έμεινε στην ιστορία ως η «Δηλητηριάστρια της Μάνης», ή ως η «Υαίνα της Μάνης».

Ήταν να μην είχες διαφορές μαζί της, είτε σοβαρές είτε ασήμαντες – εκείνη σε κάθε περίπτωση έδινε την απάντησή της με το παραθείο. Αν δεν την ανακάλυπταν, θα είχε δηλητηριάσει και πολλούς άλλους, ενώ, όπως ομολόγησε η ίδια στη Χωροφυλακή, είχε σχεδιάσει να φτιάξει κόλλυβα με παραθείο για τα σαράντα του αδελφού της – τον οποίο η ίδια είχε σκοτώσει – και να εξοντώσει έτσι πολλούς συγχωριανούς, οι οποίοι τη γλίτωσαν μόνο και μόνο επειδή δεν έγινε τελικά το μνημόσυνο. Αξίζει να αναφερθεί εδώ ότι ήταν πάγια τακτική της να πηγαίνει στις κηδείες των θυμάτων της, κλαίγοντας απαρηγόρητα, αλλά και να φέρνει λουλούδια στον τάφο τους ή να ανάβει τα καντήλια, προκειμένου να θολώσει τα νερά. Σε χρονικό διάστημα περίπου τριετήμια μνημών (από 27 Μαΐου 1962 έως και 6 Σεπτεμβρίου 1962) δηλητηρίασε και σκότωσε τη μάνα που τη γέννησε, τον αδελφό της, μια θεία της κι ένα πεντάχρονο αγοράκι, ενώ αποπειράθηκε επίσης να θανατώσει κι ένα κοριτσάκι τεσσάρων χρόνων. Αφού συνελήφθη και ομολόγησε τις πράξεις της, καταδικάστηκε από το Κακουργιοδικείο Ναυπλίου τέσσερις φορές σε θάνατο και επιπλέον σε κάθειρξη 15 ετών για την απόπειρα, και τελικά εκτελέστηκε στον Υμηττό. Ας δούμε αναλυτικά τα τραγικά περιστατικά, όπως προκύπτουν από τη δικογραφία, τις δικαστικές αποφάσεις, την

προανάκριση της Χωροφυλακής, αλλά και τα ρεπορτάζ συναδέλφων της εποχής.

Δράστιδα ήταν:

- Η Αικατερίνη, σύζυγος Γεωργίου Δημητριάδη, το γένος Γεωργίου Λουκαρέα, σαράντα δύο χρόνων, νοικοκυρά. Είχε γεννηθεί στο Νεοχώρι Λεύκτρου Μεσσηνίας και κατοικούσε στη Στούπα (τα επίσημα έγγραφα της Στούπα την αποκαλούν συνοικισμό) της μεσσηνιακής Μάνης, ενώ ήταν παντρεμένη και είχε αποκτήσει ένα κοριτσάκι, με το οποίο και ζούσε μετά τον χωρισμό της με τον άντρα της, προ δεκαετίας. Συmpατριώτες της κατέθεσαν στη Χωροφυλακή πως τον σύζυγό της τον είχε διώξει από το σπίτι επειδή, όπως ισχυριζόταν, δεν της φερόταν καλά, την κακομεταχειριζόταν. Ανέφεραν επίσης ότι η Δημητριάδη, το 1956-57 είχε πάθει ημιπληγία και είχε μείνει για περίπου ενάμιση μήνα στο νοσοκομείο – η ίδια υποστήριζε ότι είχε υποβληθεί και σε επέμβαση στην καρδιά της, στην Αθήνα. Για το κοριτσάκι της είπαν ότι, μετά την αποκάλυψη των τραγικών γεγονότων, είχε μεριμνήσει η βασίλισσα, στέλνοντάς το σε κάποιο ίδρυμα, καθώς και σε σχολή.

Θύματα της δηλητηριάστριας κατά σειρά ήταν οι:

- Στεκούλα, χήρα Γεωργίου Λουκαρέα, εβδομήντα πέντε χρόνων,

μπέρα της. Στις 27 Μαΐου 1962, η δράστιδα έριξε παραθείο στα μακαρόνια που της είχε φτιάξει, τα ανακάτεψε καλά για να πάει παντού το δηλητήριο και την έστειλε στον άλλο κόσμο. Κατά την κηδεία έκλαιγε απαρηγόρητα, χτυπιόταν και επιδιόταν σε θεατρικισμούς, προκειμένου κανείς να μην υποπτευθεί την πράξη της ή ότι ο θάνατος δεν είχε επέλθει από φυσικά αίτια – και πράγματι το κατάφερε. Εναντίον της μπέρας της έτρεφε μίσος επειδή της είχε ζητήσει κατ'επανάληψη να γράψει στο όνομά της ένα ακίνητο αλλά εκείνη αρνούνταν. Επίσης η δηλητηριάστρια υποστήριζε ότι η μάνα της έδειχνε μεγαλύτερη αδυναμία στον αδελφό της, και γι' αυτό εκείνη την εκδικήθηκε.

- Ποτούλα, σύζυγος Σταύρου Τσιλιγωνέα, πενήντα δύο χρόνων, θεία της. Στις 19 Ιουλίου 1962 η Δημητριάδη την κάλεσε στο σπίτι της για καφέ, ρίχνοντας σταγόνες παραθείου στο φλιτζάνι της και οδηγώντας τη στον θάνατο μετά από λίγες ώρες. Η δράστιδα τη μισούσε γιατί έδινε συμβουλές στον αδελφό της για τα περιουσιακά, ενώ πιο κάτω παρατίθεται κατάθεση του συζύγου της με τις σχετικές λεπτομέρειες.

- Κωνσταντίνος Λουκαρέας, σαράντα πέντε χρόνων, αδελφός της. Δύο μέρες μετά τη θανάτωσή του, η δηλητηριάστρια κατέστρωσε το σχέδιο εξόντωσης του αδελφού της, ο οποίος, μετά

τον θάνατο της μάνας τους, διεκδικούσε την περιουσία και της είχε διαμηνύσει ότι, μετά τα σαράντα, εκείνη θα έπρεπε να φύγει από το σπίτι στη Στούπα και να εγκατασταθεί στο Νεοχώρι. Αυτή η αξίωση του αδελφού της ξεχείλιζε το ποτήρι, έτσι το βράδυ τού έφτιαξε βραστές πατάτες ρίχνοντας στη σαλάτα παραθείο. Μόλις τελείωσε το φαγητό και εκείνος εκδήλωσε έντονα συμπτώματα δηλητηρίασης, η Δημητριάδη άρχισε να φωνάζει και οι χωριανοί έτρεξαν και τον πήγαν στο νοσοκομείο της Καλαμάτας, προλαβαίνοντας το κακό. Νοσηλεύτηκε αρκετές μέρες και τελικά γλίτωσε. Στις 2 Αυγούστου 1962 γύρισε στο χωριό και πήγε στο καφενείο για να ευχαριστήσει τους χωριανούς για τη βοήθεια που του είχαν προσφέρει. Χαρούμενος που είχε σωθεί, παρήγγειλε στην αδελφή του να του φτιάξει φαγητό για να γιορτάσουν το πρώτο βράδυ της επιστροφής του, κι εκείνη τον «περιποιήθηκε» ετοιμάζοντας ντοματοσαλάτα και τηγανίζοντας αυγά, ρίχνοντας αυτή τη φορά στο τηγάνι μπόλικο παραθείο, για να είναι σίγουρη για το αποτέλεσμα. Ανυποψίαστος ο αδελφός έφαγε καλά, ήπιε και κρασί, ενώ μαζί του ήταν κι ένας συγγενής, που έφαγε μόνο σαλάτα, κι όχι αυγά, επειδή νήστευε – τον έσωσε η νηστεία. Αμέσως μετά το φαγητό, ο αδελφός της Δημητριάδη ένιωσε φρικτούς πόνους και σε λίγη ώρα εξέπνευσε. Αξίζει να αναφερθεί εδώ ότι τα αυγά που δεν ήθελε ο συγγενής, η Δημητριάδη τα έριξε σε έναν γάτο, που μόλις τα 'φαγε ψόφησε. Η Δημητριάδη εμφανίστηκε στην κηδεία του αδελφού της με κραυγές και οδυρμούς, και κανείς δεν υποψιάστηκε ότι ο θάνατος του Λουκαρέα οφειλόταν σε εγκληματική ενέργεια. Το μίσος για τον αδελφό της, πάντως, ήταν τόσο μεγάλο, ώστε κάποτε είχε στείλει ανώνυμο γράμμα στη Χωροφυλακή, αναφέροντας πως ο Κωνσταντίνος Λουκαρέας οπλοφορούσε και ζητώντας από τους χωροφύλακες να τον συλλάβουν. Ο γραφικός της χαρακτήρας αναγνωρίστηκε.

- Ηλίας Πίτσουλας, ηλικίας μόλις πέντε χρόνων. Στις 6 Σεπτεμβρίου 1962, του έριξε δηλητήριο στο λουκούμι που του προσέφερε και